

REFER-NOS O FUGIR D'ESTUDI

En acomiadar-me d'un amic, com que el temps s'ho porta, li he dit: "Bones vacances!" - "Ja les he fetes", m'ha contestat. I jo, francament, no li ho havia conegut. He acabat pensant que això de les vacances és bastant relatiu.

Amb la calor hi ha qui agafa una mena de deficiència de marxar. És com una malaltia que sembla que només la poden curar els quilòmetres, els viatges per canviar d'horitzons, de ritme i de pell. En canvi, hi ha qui s'està de tot això sense gaire esforç. És qüestió de temperaments.

Però sigui quin sigui el nostre tarannà hem de mirar què pretenem el necessari descans. Una cosa és divertir-nos i fugir d'estudi i una altra és recrear-nos i trobar-nos a nosaltres mateixos.

El descans que ens duu a mantenir-nos serens, a recuperar l'equilibri, a fer front al desgast del quotidià és més conseqüència de la riquesa interior de la persona que no pas dels efectes del sol, del mar o la muntanya. Per això, esbargir-nos és un deure: ens hem de treure del damunt els capficaments estèrils i re-crear-nos, tornar a nèixer, és a dir tornar joiosament a ocupar el nostre lloc.

En canvi, l'evasió és la tàctica de l'estruç. Hom preten una felicitat que no existeix i tot seguit s'accontenta amb el benestar d'amagar el cap. Però el gest és inútil. No es para pas el vent del desert.

No serveix de res fer el sord als reclams de la realitat: l'altre dia un atemptat a un autocar de la Guàrdia Civil, després la salvatjada d'un explosiu en una guarderia, a Bolívia el cop militar, a Uganda la fam i més a prop el càncer que fa morir jove un pensador que creia en l'aventura de viure la fe i el marxisme. I els preus que pugen. I els anys que tenim. La realitat.

Girar la cara a la realitat és optar pel desengany. Jugar a perdre. Sortir de viatge amb les maletes carregades de por. Malaguanyades vacances. Val més riure amb el que riu. Plorar amb qui plora. Reposar quan faci falta. Servir sempre. Mantenir el cor solidari estiu i hivern. Confiar, passi el que passi. Guiar-se pel sol i per la lluna i riure's dels fanalets de paper fi.

Com que a mi mateix se'm fa difícil mirar-me la realitat amb confiança de fill, m'he receptat llegir i rellegir l'evangeli d'avui. Us el recomano.

RECTIFICACIÓ

Efectivament faltava una ratlla en el primer escrit del full de diumenge passat. El paràgraf sencer havia de dir:

"Marta triscava a la cuina. Vigilava el foc, comptava els minuts del sofregit, amania el pollastre i - si volia quedar bé - no es podia torbar. Maria somniava. Estava asseguda, però no és pas que no fes res. Havia aconseguit vèncer el neguit (cosa estranya). Tenia confiança. La Parau la guiava somnis endins fins a fer-la capaç de triar. Aquesta feina és incomparablement més difícil que la de fer el millor rostí."

CAPELLA DE SANTA ANNA

Hem presentat a l'ajuntament la sol·licitud de permís d'obres per a la reparació de la teulada i la reobertura de l'antic portal d'acord amb un respectuós estudi dels arquitectes Bosch/Botey/Cuspinera.

Un grup de cristians estan estudiant la forma de dur-hi a terme un treball de difusió de la cultura cristiana. Creiem que es prepara un bon servei per als cristians de la població i de la comarca. A més la ciutat veurà, si Déu vol, consolidat un vestigi humil del seu passat, que pot donar una nota d'humanitat i de tendresa al nostre panorama urbà.

Dies endarrera vàrem anunciar que havíem rebut un donatiu de dues-centes mil pessetes per a aquesta finalitat. Ara esperem que els cristians del veïnat, els aimants de la història i tots els que veuen la necessitat d'impulsar la cultura cristiana recolzaran aquesta obra.

DIUMENGE QUE VE: COL·LECTA EXTRAORDINÀRIA

Hem rebut un donatiu anònim de 700 ptes. per la protecció dels vitralls. Un altre de 5.000 ptes. per les obres i 5.000 ptes. més per Caritas. Moltes gràcies.

Feu memòria de les despeses per millores i reparacions d'engunay. No les hem pas cobert. I tenim una llista llarga de necessitats pendents. Diumenge que ve la col·lecta extraordinària és per a això. Sigueu generosos.

DIMECRES, TRENTA DE JULIOL

Tal com va establir l'acord notarial de fa quatre anys, dimecres és el dia en què acaba la cessió gratuïta dels locals del "centre catòlic" a la Cooperativa d'ensenyança Granollers.

Aquesta setmana s'ha signat una nova acta notarial en la que la Cooperativa reconeix que no s'han complert les condicions en virtut de les quals es podia prorrogar un any més, com a màxim, la cessió d'ús dels locals.

Les conseqüències són òbvies i per això mateix resulta sorprenent la tranquil·litat que manifesten els afectats. Segurament que s'han acostumat a la "benignitat" de la parròquia. Això ens honora. Però si algú dedueix d'aquest fet que a la parròquia no li ve d'aquí, és que està mal informat. La parròquia de Sant Esteve no és la bóta de Sant Ferriol.

Quan es tracta de l'escola dels fills, no hi ha vacances que valguin, però em temo que - com acostuma a passar entre gent benestant - tothom marxarà de vacances i el nou curs se'ns tirarà al damunt. També seria còmic que llavors haguéssim de córrer tots. Hem avisat amb prou temps - no teníem perquè fer-ho - i seria una injustícia flagrant que, a l'hora de la veritat, es carreguessin els neulers a la parròquia.

Ens veiem en el deure de deixar ben entès que si no presenten cap alternativa, l'escola ha de deixar els locals a partir de dimecres. Dimecres vinent dia trenta de juliol.

Confiam en el sentit cívic de tots plegats per a resoldre el conflicte amb la màxima diligència.